

Egészségügyi összeesküvés?

Írta: Száraz György

Tegyük fel magunknak a kényes, ám mégis húsbavágó kérdéseket: miért elégedetlen a világ csaknem valamennyi egészségügyi rendszerével az orvos, az ápoló és a beteg egyaránt? Kinek éri meg az ilyen, szemmel láthatóan rosszul működő és költséges gépezeteket fenntartani? Kik húznak ebből hasznot? Kik állnak a háttérben? Miért nem javítják ki a világ legképzettebb és legokosabb emberei az egészségügy nyilvánvaló hibáit?

Világunkban szinte minden agonizál, haldoklik. Nincs ez másként az egészségügyi rendszerrel sem, jóllehet a helyzet ellentmondásos, mert egyfelől soha nem látott technikai apparátus áll rendelkezésünkre, másfelől az orvostudomány a legjobb biznisszé vált a földtekén, amiből valakik szemérmetlenül sokat szakítanak. De menjünk csak sorjában az állítások indoklásával!

Ami tagadhatatlan tény:

Az egészségügyre fordított kiadások soha nem látott méreteket öltenek. A célt hívhatnánk akár gyógyításnak/gyógyulásnak is, amely ugyebár „minden pénzt megér” a betegeknek. De vajon ténylegesen meggyógyulunk, vagy csak ideig-óráig válunk tünetmentessé? Vajon miért betegeskedik szinte egész életén keresztül az emberek többsége és miért nem tud kilábalni soha a nyavalyáiból, míg a kisebbség szinte évtizedeken át semmilyen komoly betegséget nem kap el? Hol vannak a gyógymódok kutatására fordított dollár milliárdok kézzelfogható eredményei?

A gyógyszer-fogyasztás minden eddigi mértéket felülmúl: a gyerekek allergiaelleni szereket szednek, a szülők nyugtatókat, antidepresszánsokat, potencianövelőket, vérnyomáscsökkentőket, altatókat, miközben mesterséges vitaminkészítményekkel, fájdalom- és lázcsillapítókkal tömik tele magukat télvíz idején, vagy épp nem kellőképpen tesztelt védőoltásokkal bombázzák szét az immunrendszerüket félelemből.

A mellékhatásokkal és a szövődeményekkel kapcsolatban említést érdemel, hogy sokszor a beteget nem tájékoztatják arról, hogy pontosan milyen gyógyszerekkel kezelik őket. Az pedig egyenesen a jóslás kategóriába tartozna, ha egy orvos előre meg tudná mondani, hogy az adott páciensből milyen immunválaszokat fog kiváltani egy-egy kémiai szer.

Eközben drasztikusan csökken a kórházak állami támogatása, míg a rászorulók, a betegek száma az egekbe szökik.

A betegségeink egy része kezelhető, de valójában gyógyíthatatlan. Tényleg az, vagy csak annak mondják? Minden méregdrága, s a méreg/gyógyszer tényleg drága. Görögül a *pharmakon* szó egyszerre jelent mérget és gyógyszert, ami alkalmasint utal e szerek hatásmechanizmusára és a dózistól függő utóhatásaira.

Egyre több orvosnak és polgárnak tűnik fel, hogy valami nem stimmel az egészségügy körül. Egyre többen ábrándulnak ki az allopatikus gyógyításból, mert rájönnek a rendszer „betegségeire”.

Több évtizednyi praktizálás után egyre több orvos meri nyíltan bevallani és felvállalni, hogy a jó szándék mögött alattomos érdekek munkálnak a háttérben. Természetesen őket kiközösítik, megfosztják orvosi címeiktől, nevetség tárgyává teszik, kipellengérezik, bolondnak állítják be és lejáratják. Miért? Mert fel merték emelni szavukat a visszásságokkal szemben.

Tegyük fel a további kérdéseinket:

- Létezik-e egészségügyi összeesküvés?
- Hová tűnnek a legújabb felfedezések?
- Kik döntenek el, hogy meggyógyulhat-e egy ember a halálos kórságából vagy sem?
- Miért csak a kezeléseket finanszírozzák? Avagy miért nem honorálják kellőképpen a megelőzést?
- Miért folytatnak válogatás nélküli hadjáratot az alternatív gyógymódok ellen?
- Miért sajátítja ki magának a gyógyítás művészetét egy-egy érdekcsoport: állam, akadémikus orvoslás, gyógyszer-lobbi?
- A betegbiztosítók miért nem támogatják a természetgyógyászatot, amikor maga az orvoslás is a természet csodáiból táplálkozik?
- Miféle egy idejétmúlt dogmatizmus és diktatúra uralkodik a gyógyító szektorban?
- Ki terjeszti ezeket a hiedelmeket? Ki hint az emberek szemébe port azzal, hogy kizárólagos hatalmat és jogot formál az egészségügyre?
- Kinek áll ez az érdekében? Kik a felelősök?

Ezeket a kérdéseket mindenkinek magának kell megválaszolnia. Eleinte sajnos nem foglalkozunk a felvetett problémákkal, mert nem érzékeljük őket, vagy egyszerűen nem érdekelnek bennünket.

Később, amikor egyre több embert látunk megvezetni és szenvedni, akkor pedig szinte mindenki eljut az említett kérdésekig.

Nos, ma már számos szakember és kutató nyíltan kijelenti, hogy létezik egy egészségügyi összeesküvés, amely részint manipulálja a lakosságot, részint busás hasznot húz az emberek szerencsétlenségéből. Az oknyomozók érvei nagyjából a következőképpen foglalhatók össze:

- valójában nincs semmilyen verseny, mert minden egyetlen kézben összpontosul
- aki nem hajlandó részt venni a mai egészségügyben a megszabott keretek között, azt kiközösítik, aki szót emel, azt elhallgattatják, minden forradalmi és hatékony gyógyászati ötletet, szabadalmat, újítást kisajátítanak és önkényesen rendelkeznek felette
- ügyesen elültették az emberekben a betegségekkel való félelmet, amit folyamatosan táplál a média
- módszeresen hozzászoktatják az embereket a gyógyszeresedéshez
- a nevelés és az oktatás alapvetően betegség-centrikus
- nem világosítják fel kellőképpen az embereket a „gyógymódok” várható következményeiről és veszélyeiről
- mindent a pénz, illetve a pénzszerzés mozgat
- kialakult egy szűk csoport, amely ma eldöntheti, hogy mi legális és mi nem
- ez a status quo sokakat bűszövetkezetre emlékeztet, illetve báránybőre bújtatott farkasra

Gondolkozzunk el azon, hogy mennyiben nevezhetjük sikeresnek a pénzemberek mozgatta egészségügyi rendszerünket. Vajon mennyire hatékony az egészségügyi rendszer, amikor egyre több a beteg ember? Kik tervezték meg és kik irányítják ezt a katasztrofális rendszert? Lehet-e ettől jobb?

Fontos megjegyzés: Vannak orvosok, akik be merik vallani, hogy ők is sokszor tanácstalanok és bizonytalanok, s a legjobb tudásuk is kevés ahhoz, hogy egy embert meggyógyítsanak. Mindazonáltal, szeretnénk külön kihangsúlyozni, hogy az orvost, az ápolót és minden egészségügyi dolgozót külön kell választani a rendszertől, hiszen az ő lelkiismeretes, elkötelezett, segítőkész és empátikus munkájukhoz és fáradhatatlan érdemeikhez kétség nem férhet. Mindezekért őket csak köszönet és megbecsülés illeti.

Más lapra tartozik, hogy sok orvos nincs vagy csak részben van tisztában azzal, hogy a gyógyszeripar felhasználja őket oly módon, hogy a megbetegítéssel vagy a nem kielégítő szerek/módszerek terjesztésével és betartásával keresnek sok pénzt. Ez tehát egy nagy üzlet, amelynek bevételeit csak a hadiiparhoz vagy az egyes bűnszövetkezetek bevételeihez lehet mérni. Egyszóval nincsen fény árnyék nélkül, s van, aki a fénybe tartozik, s van, aki az árnyékba. Ezt emberek válogatja, ezért nem általánosíthatunk, csupán a tipikus visszasságokra mutathatunk rá, de ezzel senkit, aki lelkiismeretesen végzi a munkáját, nem szeretnénk minősíteni vagy megbántani.